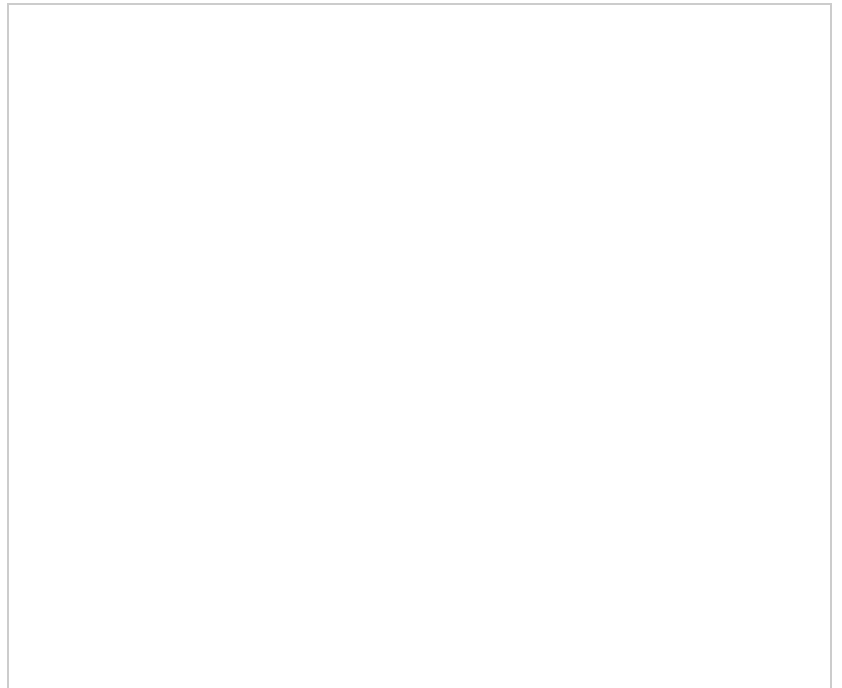

Japani kiehuu kesähelteessä

14.9.2021 12.00

Riina Laamanen lähti 19-vuotiaana au-pairiksi Irlantiin. Rakkaus Dubliniin oli niin syvällä, että hän muutti maahan. Riina on työskennellyt vuoropäällikkönä gourmet-ravintolassa, mutta elämä muuttui kun hän muutti Japaniin amerikkalaisen, USA:n armeijassa palvelevan poikaystävänsä luo. Osa V.

Ulkona on niin kuuma että tekisi mieli jättää kaikki vaatteet kotiin tai sitten vain istua ilmastoidussa huoneessa ja palkata palvelija hoitamaan juoksevat asiat. Minä ja Matt raahaamme patjan olohuoneeseen ilmastointilaitteen alle ja retkeilemme siellä joka yö, koska makuuhuone on kuin höyrysauna.

Nyt ymmärrän roskien kierrätyksen. Japanissa roskat lajitellaan neljään eri pussiin; palavat, muovi ja pakkausmateriaalit, pullot ja tölkit, palamattomat. Roskien on oltava puhtaita, esimerkiksi kertakäyttöastiat on pestävä ennen pois heittämistä ja jokainen pussi palautetaan roskien keruupaikalle tiettyinä viikonpäivinä. Koko täällä oloni ajan olen ihmetellyt tätä pitkälle vietyä kierrättämistä, mutta nyt kun me kaikki hikoilemme ja voimme kuumuudessa pahoin, ymmärrän miten tärkeää on pitää kadut hajuttomina.

Tai eivät japanilaiset näytä kärsivän kuumuudesta. He kantavat päivänvarjojaan auringonpaisteessa ja painelevat elegantisti kasvojaan ja kaulaansa pienellä kostealla pyyhkeellä. Minä ja Matt kaadamme vettä toistemme päälle, pakenemme ulkoilmaa ilmastoituihin tavarataloihin ja yritämme pysyä varjossa. Isot, hikiset länsimaalaiset...

Meidän on tarkoitus lähteä pyörillä rannalle eräänä aurinkoisena sunnuntaina kun Mattylla on vapaata, mutta kuinkas sitten kävikään... Olin jättänyt pyöräni kadulle edellisenä iltana ja nyt sitä ei näy missään. Kun olemme syytelleet kaikkia lähistöllä asuvia amerikkalaisia ja japanilaisia ja kironneet tätä kieroon kasvanutta kulttuuria, johon me emme kuvitelleet rikollisuuden kuuluvan, kävelemme poliisiasemalle ilmoittamaan pyöräni varastetuksi.

Paitsi että pyörä löytyy poliisiasemalta. Mistä minä olisin voinut tietää että Japanissa pitää pyöristäkin maksaa pysäköintimaksu? Maksamme sakon ja kävelemme noloina kotiin. Palvelu poliisiasemalla oli erittäin ystävällistä ja poliisi jopa pyysi anteeksi, kun joutui sakottamaan minua. On vaikea pysyä vihaisena, kun jatkuvasti joutuu toteamaan itse olevansa väärässä.

Pysähdyimme kotimatalla hyvin ansaitulle huerteiselle oluelle. Olut on täällä kallista. Lasillinen maksaa viisi euroa ja puolet oluesta on vaahtoa, koska japanilaiset pitävät vaahdosta. Baari-iltaan saa helposti tuhlettua pienen omaisuuden ja silti voi kävellä selvänä kotiin. Tai sitten ei. Alkoholilaki on täällä huomattavasti suvaitsevaisempi kuin Suomessa. Jos on valmis maksamaan drinkistä tuhat jeniä tai kymmenen euroa, saa suurella todennäköisyydellä ison lasin puolillaan alkoholia ja mehua väriksi.

Japanilaiset osaavat irrottautua arjesta! Työ- ja kouluviikot ovat täällä kuusipäiväisiä ja sinä yhtenä vapaailtana maalataan kaupunki punaiseksi. Karaoke on täällä juuri niin suosittua kuin ennen tänne muuttoani kuvittelinkin. Japanilaiset rakastavat laulamista ja ovat melko hyviä siinä. Amerikkalaiset rakastavat myös laulamista, mutta joka kerta kun rakas poikaystäväni yrittää tarttua mikkiin, minä keksin jonkun loistavan syyn lähteä baarista.

Aurinko laskee ja polttava kuumuus muuttuu taas hiostavaksi ja painostavaksi. Pöytäme reunalle istuu kaskas, pienen linnun kokoinen ja niin äänekäs, että jopa karaoke hukkuu sen lemmentaulun alle. Minä inhoan hyönteisiä, mutta on pakko myöntää, että kaskas on kaunis mustine pitsisiipineen. Jätämme sen laulamaan pöydän kulmalle ja laahustamme taas kotiin. Huomenna ostan päivänvarjon, viuhkan ja sellaisen pienen pyyhkeen, jotta voin näyttää yhtä elegantilta kuin kuvankauniit paikalliset.

